

med, at Tinget modsætter sig det i dette Tilfælde. Det ærede Medlem vilde gerne rose Loven af 4. Oktober saa meget som muligt, men da det kom til Stykket, og han skulde nævne et Eksempel paa, at denne Lov virkelig var god, kom han med det eneste Eksempel, der virkelig kan fremdrages paa, at Loven kan virke gavnlig, nemlig hvor bestaaende Brug faar Tillægsjord; der er Loven af 4. Oktober god, men ikke i noget som helst andet Tilfælde. Det ærede Medlem holdt af Ordenssans, det gør jeg ogsaa, og det gør til alt Held de fleste Mennesker, men jeg kan ikke se, at der skulde være mere Ordenssans i at anvende Loven af 4. Oktober 1919 end i at gaa den af mig anviste Vej, nemlig at følge Statshusmandsloven af 22. Juni 1917. Den ene Linie maa være lige saa ren som den anden, jeg ser ikke, at der kan være nogen Forskel, i dette Tilfælde kan det ærede Medlem ikke mene, at min Ordenssans skulde være mindre end hans.

Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Refshauges Udtalelser er jeg blevet bestyrket i Troen paa, at min og mit Partis Opfattelse er den rette: at man bør udelukke Loven af 4. Oktober fra Anvendelse i de sønderjydske Landsdele i alt Fald foreløbig, indtil man ser, hvorledes de Forsøg, der gøres med denne Lov, i Aarenes Løb falder ud. Skulde det vise sig, at der er noget godt i denne Lov, at Befolkningen virkelig kræver Udstykningen foretaget efter den, vil det være tidsnok at indføre den til den Tid, men indtil da vil jeg stadig mene, at det vil være rigtigt kun at anvende Statshusmandsloven derved og altsaa at henlægge Midlerne fra de solgte Domænegaarde til en særlig Fond, som midlertidig anvendes til denne Udstykning, og som, efter at den er foretaget, indgaar i Statskassen. Det ærede Medlem Hr. Brørsen talte om, at efter Loven af 4. Oktober kunde Brugene blive betydeligt større end efter Statshusmandsloven. Jeg haaber, den højtærede Minister vil fremskaffe de Oplysninger, som vi fra vor Side meget ønsker tilvejebragt, saaledes at man kan faa et klart Billede af, om man virkelig kan faa større Brug efter den ene end efter den anden Lov. Indtil disse Oplysninger foreligger og virkelig giver det ærede Medlem Ret, betvivler jeg, at han har Ret. Det ærede Medlem nævnte, at man enkelte Steder, hvor der var stiv Lerjord, var gaaet til at udstykke Brug paa 18 Tdr. Land. Jeg vil mene, at dette er i Strid med Lovens klare Ord, jeg kan ikke i Loven af 4. Oktober

finde noget, som berettiger til at oprette Brug paa 18 Tdr. Land Lerjord, men det maa Jordlovsudvalget jo om. Mener dette Udvalg, at det har Ret dertil, er det rimeligt, at det gør det, men hvis vi andre faar Øjet op for, at man gør noget dèr, som ikke er rigtigt, vil de vedkommende ogsaa blive draget til Ansvar derfor.

Saa mente det ærede Medlem, at den Jord, der blev tilvejebragt ved Udstykning efter Statshusmandsloven, var for daarlig. Jeg vil give det ærede Medlem Ret i, at der er oprettet mange Statshusmandsbrug paa for daarlig Jord, men dette turde være de paagældende Menneskers egen Skyld, thi Loven giver dem netop Adgang til selv at bestemme, hvor de vil have deres Brug oprettet, hvor de vil købe Jord, og faar de da daarlig Jord, er det deres egen Fejl. De har begaaet en Dumhed. Men efter Loven af 4. Oktober er der sandelig udstykket overordentlig megen daarlig Jord, som ikke er tjenlig til Oprettelse af Husmandsbrug. I den Retning giver den ene Lov ikke den anden noget efter. Der er kun den store Forskel, at efter Loven af 4. Oktober er det Jordlovsudvalget, der opretter disse Brug, altsaa paa den daarlige Jord, hvorimod det, naar Brugene oprettes efter Husmandsloven, er vedkommendes egen Fejl, hvis de oprettes paa daarlig Jord.

Saa sagde det ærede Medlem, at efter Loven af 4. Oktober var det Staten, der tog Risikoen. Dette er rigtigt. Det er Staten, der vil lide de store Tab som Følge af denne Lov. Men vi skal ikke tage Risikoen bort fra vore Medmennesker. Derved fremelsker man ikke Mænd, saa bliver der ikke ret meget tilbage af Energien, af Mandfolket, og det var det, vi gerne skulde se at faa lidt mere frem af her i Landet, end vi har set i den senere Periode, den Periode, som udelukkende er gaaet ud paa at tage Personligheden væk fra Menneskeslægten og kun lade Nikkedukker tilbage.

Den højtærede Minister sagde, at det, han ønskede med Lovforslaget, var at give Sønderjyderne fuldstændig fri Adgang til at benytte enten den ene eller den anden Lov. Dette er ikke rigtigt. Det staar ikke i Loven. Der staar nemlig, at Domæneudvalgene skal have Bemyndigelse til at afhænde mindre Parceller. Men dette Udtryk er ikke fyldestgørende. Dersom det virkelig er den højtærede Landbrugsministers Mening, at disse to Love skulde være lige stillede, maa det udtrykkes paa en klar og tydelig Maade, som ikke er til at misfor-